

Verwarring in het land van Henk en Ingrid

Doe eens normaal man!

Willem Vermeend

Verwarring in het land van Henk en Ingrid

Doe eens normaal man!

Einstein Books, Den Haag 2011

© Willem Vermeend, 2011

© Einstein Books, Den Haag 2011

Omslagontwerp: Robert Adriaansen, Utrecht

Typografie: Perfect Service, Schoonhoven

Foto auteur: Kees Hummel

ISBN 978 90 488 1322 3

NUR 740

www.einsteinbooks.nl

Dit is een uitgave van Einstein Books bv, onderdeel van

Dutch Media Uitgevers bv

Voorwoord

Prinsjesdag, dinsdag 20 september 2011. ‘Ons land maakt economisch moeilijke tijden door,’ luidt de eerste zin van de Troonrede. Door het inzakken van de wereldhandel zal de economische groei in Nederland volgend jaar lager zijn dan verwacht. En door de schulden crisis in Europa kan onze economie nog verder wegzakken. ‘Het jaar dat voor ons ligt, wordt dan ook een jaar van ingrijpende bezuinigingsmaatregelen, die alle Nederlanders zal raken,’ zo luidt de boodschap van koningin Beatrix bij de opening van de Staten-Generaal.

Het Internationaal Monetair Fonds (IMF) bevestigt in zijn studie van september 2011 dat vooral in Europa, de VS en Japan het economisch herstel hapert en de groei afneemt. Dit is mede het gevolg van de Europese staatsschulden crisis, het hoge overheidstekort in de VS en de Amerikaanse staats-schuld die verder oploopt.

De cijfers in de Miljoenennota 2012 maken duidelijk dat er zwaar weer op komst is en dat we ons, in de woorden van minister Jan Kees de Jager van Financiën, schrap moeten zetten om overeind te blijven. Volgens De Jager heeft de wereldwijde economische neergang ook in Nederland diepe sporen getrokken. Daarnaast krijgt ons land te maken met extra uitgaven voor vergrijzing en zorg.

Gelukkig geven de cijfers ook aan dat de economische positie van Nederland nog steeds goed is. Maar de vraag is wel of we het daarmee zullen redden als de crisis echt doorzet. De twijfel daarover wordt vooral ingegeven door het huidige politieke en maatschappelijke klimaat in ons land.

Een snelle en adequate aanpak van een mogelijke crisis vraagt om een eensgezind, daadkrachtig kabinet dat kan rekenen op een brede parlementaire en maatschappelijke steun. Het minderheidskabinet-Rutte heeft die steun niet. En in daadkracht wordt deze coalitie van VVD en CDA ook nog eens zwaar gehinderd door de opstelling van gedoogpartner PVV. Deze partij, met een kiezersaanhang van rond de 15 procent, heeft in politiek Den Haag feitelijk de macht en kan, als het partijleider Geert Wilders goed uitkomt, de stekker uit het minderheidskabinet trekken. Wilders heeft al aangekondigd dat hij niet zonder meer zal instemmen met nieuwe maatregelen die buiten de afspraken van het gedoogakkoord vallen.

Bovendien wordt premier Rutte geconfronteerd met een zwaar gehavend poldermodel. Dit model, het traditionele constructieve overleg tussen kabinet, werkgevers- en werknemersorganisaties, heeft in het verleden bewezen dat het een belangrijke bijdrage kan leveren aan het bestrijden van economische neergang. Vooral door de interne conflicten binnen de grootste vakbond van ons land, vakcentrale FNV, is de effectiviteit van dit model sterk afgenomen. Daarnaast neemt de invloed van vakbonden af als gevolg van een vergrijzend ledenbestand. De bonden hebben weinig aantrekkingskracht op jongere werknemers; die vinden de vakbeweging niet meer van deze tijd.

Mark Rutte is premier van een land in verwarring; een land zonder een heldere koers voor de toekomst; een land waar goedkope populistische opvattingen het dreigen te winnen van de harde feiten. Een land ook waar steeds meer kiezers terugverlangen naar de gulden en denken dat ons land zonder Europa kan overleven.

Zij worden vertegenwoordigd door Henk en Ingrid, een uitvinding – en de doelgroep – van Geert Wilders, de voorman van de PVV. Henk en Ingrid staan model voor de 'gewone' Ne-

derlander, de zwijgende meerderheid. Een blank, modaal Nederlands stel, boos op de politiek en de veranderende samenleving, gevestigd in steden als Den Haag, Almere of Heerlen – en vooral in de provincies Limburg en Noord-Brabant. Ooit leefden ze in een eenvoudig land, waar de verhoudingen al eeuwen vastlagen, waar de blanke top der duinen inderdaad gewoon blank was. Een land waarin iedereen heel erg gewóón deed, want dan deed je immers al gek genoeg. Ook politiek wist je wat je moest doen. Je stemde traditioneel op één van de drie grote politieke partijen: het CDA of de voorlopers van deze partij, de PvdA of de VVD. Zij zorgden voor hun achterban, iedereen kon vooralsnog rustig gaan slapen. Dat gevoel is weg. Henk en Ingrid voelen zich miskend, over het hoofd gezien door de politiek.

Geef dit stel maar eens ongelijk. Gaan ze af op berichten in de media dan lijkt graaien de norm. Dit gedrag zie je niet alleen in het bankwezen, maar ook in sectoren waarvan je dit niet verwacht, zoals de ziekenhuissector, nota bene terwijl de verzorging van Ingrids moeder te wensen overlaat door gebrek aan geld voor personeel. Allochtonen worden vertoeteld met subsidies en snoepreisjes, straattuig kan zijn gang gaan en criminelen worden te licht gestraft – althans, dat horen Henk en Ingrid. Geert Wilders vertelt hun dat het geldverslindende bureaucratische bestuur van Europa, dat in Brussel zetelt, Nederland heeft overgenomen en hier de dienst uitmaakt. Ze vrezen voor hun baan, want van de Europese Unie (EU) moet Nederland buitenlandse werkkrachten toelaten.

Henk en Ingrid willen het liefst terug naar het veilige, vertrouwde Nederland, achter de duinen en dijken. Naar een Nederland dat Europa zoveel mogelijk buiten de deur houdt, een Nederland dat de grenzen sluit voor buitenlanders en waar het loon als het even kan weer in guldens wordt uitbetaald. De Haagse politiek zou zich vooral met binnenlandse proble-

men moeten bezighouden. Henk en Ingrid zijn blij met hun held Geert Wilders, die dankzij hun stem nu zo'n beetje de politieke baas van Nederland is en tenminste weet hoe zij zich voelen en waar zij mee zitten. Hij staat pal voor hun hypothecaire rente-aftrek, voor de studiefinanciering van hun kinderen, voor hun medische zorg en voor hun AOW en pensioen. Bovendien waakt Wilders over hun baan; de regels voor ontslagbescherming mogen van hem niet worden aangetast en buitenlandse werkkrachten worden door de PVV zoveel mogelijk buiten de deur gehouden.

Henk en Ingrid waarderen hem vooral omdat hij zo goed en helder verwoordt wat zij denken. Zonder ingewikkelde zinnen, gewoon recht voor zijn raap: 'Geen cent meer naar Griekenland.' Dat is taal die ze begrijpen. En ze kunnen hartelijk lachen om de wijze waarop hun Wilders de fractievoorzitter van de PvdA, Job Cohen, voortdurend op de kast weet te krijgen, zoals tijdens het Kamerdebat naar aanleiding van Prinsjesdag, toen hij Cohen 'de bedrijfspoedel van Rutte-1' noemde.

PVV-stemmers liggen niet wakker van tegenstanders die de goudgekuifde PVV-leider wegzetten als een populistische schreeuwer die zijn collega-politici, bevolkingsgroepen en regeringsleiders van andere landen beledigt en schoffeert. Ze vragen zich niet af wat hun nu eigenlijk te wachten staat als Geert Wilders in onze nationale politiek zijn zin krijgt. Dat was niet anders toen ze nog op het CDA, de VVD of de PvdA stemden. Ze hebben al vaak genoeg ervaren dat partijen snel bereid zijn grote delen van hun verkiezingsprogramma's in te leveren om te mogen regeren.

Dit boek gaat over een land dat zichzelf niet meer is – en dat nog wel onder de dreiging van economisch zwaar weer. De vraag is relevant hoe de toekomst van ons land eruit zal zien als in politiek Den Haag goedkope populistische opvattingen

het winnen van de harde feiten. Daarom wordt in dit boek gepleit voor een politiek en maatschappelijk debat over het wel en wee van dit land op basis van feiten, cijfers, en concrete gevolgen van beleidsvoorstellen. Daardoor zal populistisch geschreeuw worden ontmaskerd. Nederlanders willen van oudsher normaal doen. De boodschap van dit boek is dat we vooral moeten werken aan een internationaal Nederland met een sterke en duurzame economie, een sociaal gezicht en gezonde overheidsfinanciën.

Den Haag, 1 november 2011

Willem Vermeend

Inhoud

- 1 De politieke aardverschuiving van 2010 15**
  - Een bijzonder jaar 15
  - Henk en Ingrid 17
  - Gedogen, maar dan anders 18
  - Vier jaar volmaken? 19
  - Partijtrouw 20
  - Politici zijn arrogant 21

- 2 Bekrompen achter gesloten grenzen 22**
  - Gasturij en open? 22
  - Nederland keert zich naar binnen 23
  - Vervelende bemoeial 26
  - Behoudende burgers 28
  - We zijn chagrijnige zeurpieten 28
  - Europa als boosdoener 29
  - De zwevende kiezer 32
  - De PVV 34
  - De anti-opstelling is niet goed voor ons land 36
  - Negeren 37
  - Verbazing 39
  - Europa als verkiezingsthema 41

- 3 Wie bepaalt het beleid in politiek Den Haag? 44**
  - De uitsluiting van Wilders 44
  - Typisch Wilders 45
  - De opmars van Wilders 45
  - We schieten door 46

Wie stemmen er op Wilders?	48
In de steek gelaten	49
De winnaar van de formatie, de PVV	50
De liberalen verzwaren lasten en nivelleren	51
De machtigste politicus	51
De positie van het CDA	56
De positie van de PvdA	58
Niet Job is het probleem maar de PvdA zelf	61
Ruimte in het politieke midden	64
Europa	67
Wie voor Europa is moet vooral uitleggen en overtuigen	68
De VVD heeft voor de toekomst een sterke uitgangspositie	69

4 Wat doen we met Europa en de euro? 73

Eurocrisis	73
Terug naar de oude munten	75
Griekenland – failliet of niet?	75
Mannen in driedelig grijs	76
Horrorverhalen	78
Voordelen van de euro	81
Prijsstijgingen en de euro	82
Is een eigen munt wel zo'n mooi bezit?	83
Moeilijk discussiëren	85
De euro als beschermingswal	85
2000 euro voor Henk en Ingrid	86
Je eigen zaak bepleiten is noodzakelijk	89
Terugkeer naar de oude munt; een valse romantiek	90
De euro is meer dan een munt	92
Hoe krijgen we de schulden crisis onder controle?	93
Een politieke unie?	95
Europa moet samenwerken	96
Vertrouwen in de euro	98
Minder Brussel, meer slagkracht	100

Automatische Europese regelingen 101

Een plan 103

5 Op weg naar een sterk en sociaal Nederland 106

De invloed van de politiek 106

De verwachting: een lage economische groei 107

Niet verder bezuinigen 109

Een aardige middenmoter 111

Problemen en uitdagingen voor Nederland 113

Belangrijke ranglijsten 115

Innovatie als de motor van de economie 118

Nerds gevraagd! 120

Export, export, export 122

De arbeidsmarkt 123

Een verborgen arbeidsreserve? 124

Een vergrijzend Nederland kan niet zonder buitenlandse
vakkrachten 125

Bedrijven en talenten zijn zo uit Nederland vertrokken 126

Geert Wilders schept geen banen, ondernemers doen dat wel! 128

Met welk beleid kan de Nederlandse economie groeien? 131

Nederland moet hét internetland van de wereld worden 132

Hoe wordt Nederland het belangrijkste internetland in de
wereld? 134

Waarom hoge snelheden? 136

Meer inzet van ICT, meer inzet van internet in de zorg 137

Topzorg 138

Meer doelmatigheid 139

De digitale overheid (e-government) 140

Het grote (economische) belang van onderwijs 141

Meer internet in ons onderwijs 142

Een meerjarenplan voor de digitalisering van het onderwijs 143

Wat kunnen we met Nederland internetland bereiken? 143

1

De politieke aardverschuiving van 2010

Een bijzonder jaar

Historici die later op onze tijd terugkijken, zullen 2010 benoemen als een omslagpunt. Dat jaar vormt de definitieve overgang van een eeuwenlange traditie naar een nieuwe werkelijkheid. Het is het jaar waarin politiek Den Haag niet alleen te maken kreeg met electorale aardverschuivingen, maar ook met de installatie van een minderheidskabinet bestaande uit vertegenwoordigers van de vvd en het cda.

Onder leiding van premier Mark Rutte (vvd) beschikt dit kabinet in de Tweede Kamer over slechts 52 geestverwanten: 31 Kamerleden van de vvd en 21 van het cda. Dankzij de geadoogsteun van de Partij voor de Vrijheid (pvv) van Geert Wilders, die 24 zetels in de Tweede Kamer heeft, kan het kabinet voor veel van haar voorstellen rekenen op een nipte meerderheid van 76 stemmen in de Tweede Kamer. Maar omdat Wilders bij de kabinetsformatie heeft afgesproken dat hij bepaalde voorstellen van het kabinet, bijvoorbeeld op het terrein van Europees beleid, niet zal steunen, moet Mark Rutte voor een Kamermeerderheid bij oppositiepartijen als de PvdA, D66 en GroenLinks aankloppen.

In de Eerste Kamer, de Senaat, hebben vvd, cda en de pvv samen 37 zetels. Ze komen één zetel tekort voor een meerderheid. Als gevolg daarvan moet het kabinet geregeld steun

vragen bij de rechtse SGP, die daardoor op bepaalde beleids-terreinen onvoorstelbaar veel invloed kan uitoefenen. Ook in de Tweede Kamer wordt deze partij door het kabinet geknuffeld. Voor echte liberalen is dit niet te verteren, want de streng christelijke SGP is de partij die op zondag winkels wil sluiten en vrouwen uit bestuursfuncties weert.

Wie had dit ooit kunnen bedenken, in een land dat internationaal wordt geroemd om zijn stabiele politieke klimaat? Nederland, het land met de voorspelbare, vaak een beetje saaie meerderheidskabinetten; een natie waarin de klassieke politieke stromingen – de christendemocratie (CDA), de sociaaldemocratie (PvdA) en het liberalisme (VVD) – veroordeeld zijn om in wisselende coalities met elkaar samen te werken. Dit gezapige land krijgt in 2010 voor het eerst sinds de Tweede Wereldoorlog te maken met een minderheidskabinet.

En er is nog een nieuwigheid: de VVD wordt onder leiding van Mark Rutte voor het eerst in haar bestaan met 31 Kamerzetels de grootste partij van Nederland. Op 14 oktober 2010 staat Rutte op het bordes naast de vorstin als de premier van een kabinet dat met maar 52 zetels in de Tweede Kamer is vertegenwoordigd. Hij staat daar dankzij de gedoogsteun van de Partij voor de Vrijheid (PVV) van Geert Wilders.

De opkomst van Wilders staat niet op zichzelf. Het eerste decennium van deze eeuw heeft een totale omwenteling van ons maatschappelijke systeem gebracht.

Pim Fortuyn zorgde voor de eerste ‘revolutie’ door vanuit het niets en met een nieuwe partij, Lijst Pim Fortuyn (LPF), af te koersen op de meeste Kamerzetels. Dat ging niet door: Fortuyn werd op 6 mei 2002 vermoord, negen dagen voor de Tweede Kamerverkiezingen waarbij voor de LPF een grote zegen werd voorspeld.

Wilders, die wel als de ‘opvolger’ van Fortuyn wordt beschouwd, heeft om aanslagen op zijn leven te voorkomen 24

uur per dag, zeven dagen per week beveiliging nodig. Zijn leven staat compleet in het teken van zijn politieke missie. Ondanks – of misschien wel dankzij – deze druk weet de politieke voorman van de PVV grote successen te boeken. Bij de Kamerverkiezingen van 9 juni 2010 wordt de grootste verkiezingswinst geboekt door zijn PVV: van 9 naar 24 zetels. Dat is een spectaculair resultaat voor een partij met maar één lid: Geert Wilders.

Henk en Ingrid

Bij de presentatie van het verkiezingsprogramma op 23 april 2010 geeft Geert Wilders aan dat de PVV kiest voor wat hij noemt ‘het Nederland van Henk en Ingrid’. Dit denkbeeldige stel staat model voor een hardwerkend Nederlands gezin met twee kinderen, een modaal inkomen en een eigen huis. Bij ‘modaal’ gaat het in 2011 om een bruto salaris van € 33.000 per jaar (ongeveer € 22.000 netto). Henk en Ingrid, zo veronderstelt Wilders, kiezen voor de PVV omdat deze partij niet zal tornen aan hun hypotheekaf trek. De PVV beschermt sociale zekerheden, door hoge eigen risico’s en een forse eigen bijdrage in de zorg af te wijzen. Om modale inkomens tegemoet te komen, stelt Wilders voor om het belastingtarief in de tweede schijf van de loon- en inkomstenbelasting te verlagen. Ingrepen in de studiefinanciering van studenten zoals de invoering van studieleningen, die onder meer worden voorgesteld in de programma’s van de VVD en de PvdA, wijst de PVV af. Als de kinderen van Henk en Ingrid gaan studeren, krijgen ze van de PVV studiefinanciering en een ov-jaarkaart. Voor extra autokosten hoeft niet te worden gevreesd, want de PVV is tegen de kilometerheffing en wil investeren in extra wegen. Daarnaast staat in het programma dat de AOW-leeftijd 65 jaar zal blijven. Overigens maakt Wilders daags na de uitslag van

de Tweede Kamerverkiezingen al bekend dat dit programma-punt voor hem geen breekpunt is bij een eventuele kabinets-formatie.

In de politiek komt het wel vaker voor dat tijdens campagnes een doelgroepkiezer wordt gecreëerd. Een 'ijkpersoon' noem je dat in marketingtermen. Deze zorgt ervoor dat politici hun campagnes beter kunnen toesnijden op hun electoraat. Voor Wilders zijn Henk en Ingrid een schot in de roos. Juist zijn missie om de gemiddelde Nederlander aan te spreken werkt. De PVV is de grote winnaar van de verkiezingen.

Gedogen, maar dan anders

De grote verliezer van de Tweede Kamerverkiezingen 2010 is het CDA. De partij die de afgelopen zestig jaar de Haagse politiek heeft gedomineerd, wordt weggevaagd en gaat van 41 zetels naar 21 zetels.

Desondanks slaagt fractievoorzitter Maxime Verhagen erin om de partij het kabinet in te loodsen. Omdat VVD en CDA met 52 zetels geen meerderheid in de Tweede Kamer hebben, kloppen ze aan bij Wilders. Met de 24 zetels van de PVV kan het minderheidskabinet rekenen op een krappe meerderheid van 76 zetels.

Om dit te realiseren sluiten VVD en CDA een gedoogakkoord met de PVV. De partij van Wilders zal niet meeregeren omdat er een verschil van mening bestaat over het karakter van de Islam, waarin de PVV een afwijkend standpunt inneemt. Voor de regeringspartijen is de Islam een godsdienst, voor de partij van Wilders een verwerpelijke ideologie.

Door dit principiële verschil blijft de PVV buiten het kabinet. De partij zal niettemin in de Tweede Kamer kabinetsmaatregelen steunen voor zover die zijn vastgelegd in het gedoogakkoord. Bij andere voorstellen die in het regeerakkoord zijn

opgenomen, staat het de fractie van de PVV vrij om tegen te stemmen. Daarbij is wel afgesproken dat de partij van Geert Wilders geen motie van wantrouwen tegen het kabinet zal steunen die betrekking heeft op het regeerakkoord.

Vier jaar volmaken?

Nederland moet wennen aan deze creatieve oplossing. Opiniepeilingen vlak na de start van het kabinet-Rutte laten zien dat een meerderheid van de kiezers niet verwacht dat deze ploeg de rit zal uitzitten. Maar de constructie blijkt levensvatbaar. Bijna een jaar later geven peilingen aan dat een meerderheid denkt dat het minderheidskabinet wél de volle regeerperiode zal uitdienen.

Kiezers zien bovendien geen echt alternatief voor het kabinet. De belangrijkste oppositiepartijen in de Tweede Kamer, PvdA, SP, D66 en GroenLinks, halen in de periodieke verkiezingsonderzoeken nog steeds geen parlementaire meerderheid.

Voor de PvdA, met 31 zetels de grootste partij in de oppositiebanken, is bij de kiezers uit de gratie. Onder leiding van partijleider Job Cohen slagen de sociaaldemocraten er maar niet in met een aansprekend alternatief te komen voor het kabinetsbeleid. In de sterk geslonken achterban en binnen het bestuur van de partij wordt openlijk gemord over de wijze van oppositie voeren. Zo vinden velen het onbegrijpelijk dat de PvdA-fractie op verschillende beleidsterreinen het kabinet in het zadel houdt en samenwerking met de PVV niet uit de weg gaat. Kiezers herinneren zich nog heel goed hoe de sociaaldemocraten er tijdens de verkiezingscampagne van 2010 alles aan deden om de kiezers duidelijk te maken hoe verwerpelijk de PVV is. Ze sloten de partij bij voorbaat uit van een coalitie met de PvdA.